

saaledes at samle forskjellige Strømninger af Godgjørenheden i eet Lede.

At — som § 5 bestemmer — kun de Fattige, der ikke befinde sig under Communens lovordnede Fattigforsørgelse, have Adgang til Understøttelse af denne Kasse, ligger i Sagens Natur; og at de kunne erholde Hjælp, ikke alene til Anskaffelsen af de almindelige Livsforbrødenheder, men ogsaa til deres Børns Forberedelse til Skolen og Forsyning med Bøger m. m. under deres Skolegang, vil forhaabentlig befindes baade i sig selv rigtigt og tilstrækkelig foranlediget ved de tvende Tavlers Sammensmeltning. Med særligt Hensyn til den sidstnævnte Hjælp skal jeg her kun tilføje den Bemærkning, at en saadan Skolehjælp — hvortil der allerede nu er Trang, og hvortil Trangen vistnok vil blive større, dersom Almueskolevæsenets Omordning medfører, hvad jeg (uden her at kunne begrunde denne min Overbeviisning) maa ansee for nødvendigt, at Skolen først aabner sin Dør for Børn i den Alder og med den Modenhed, hvori og hvormed de nu sædvanlig rykke op i dens øverste Klasse — uden Tvivl vil vise sig langt virksommere i Almueskolens og Folkeoplysningens Interesse end det hidtil anvendte Mulktierings-system.

Angaaende den i §§ 3—6 omhandlede Bestyrelse har jeg kun at bemærke, at dens Func-

tion formeentlig bør gaae over til Menighedsraadet, naar den kirkelige Udviisling maatte føre Oprettelsen af saadanne Raad med sig, hvortil den nævnte Bestyrelse synes at kunne danne en ikke uvigtig Forberedelse og Indledning.

Det vil forhaabentlig fra alle Sider blive indrømmet, at den naturlige Anledning til at betænke de Fattige, som Overdragelsen af Huus og Gaard eller en anden vigtig Handels eller Forretnings Afslutning frembyder, ikke bør komme det tvungne, men det frie Fattigvæsen til gode. Den nødvendige Betingelse herfor, der ifølge Sagens Natur kun kan søges i Ophævelsen af de Lovbud, som hindre Frivillighedens Gjennemførelse paa dette Gebeet, frembyder Lovforslagets sidste Paragraph.

Mod den mulige Indvending imod nærværende Lovforslag, at „de Fattiges Kasse“ vil blive altfor fattig, til at noget Betydeligt dermed vil kunne udrettes, stiller jeg trostigen det Haab, at den Mistillid, hvoraf den fremgaaer, den ugrundede Mistillid til en i sig selv god Foranstaltning og til den Mand, der gjør Meget af Lidet, hvor den faaer Frihed til at røre sig, med Guds Hjælp paa den glædeligste Maade vil blive gjort til Stamme, naar Forslaget, som jeg haaber, er bleven til Lov.

Kjøbenhavn den 1ste December 1855.

Bed hermed at tilbagefende det os ved Hr. Formandens ærede Skrivelse af 7de d. M. tilfillede, af den 3die Landsstingsmand for 11te Kreds indgivne „Forslag til Lov angaaende en Forandring i den anordnede Fattigforsørgelse“ undlade vi ikke at erklære, at Udvalget er enigt i at anbefale bemeldte Forslag til Trykning og Behandling i Thinget.

Det i Genhold. til Forretningsordenen for Landstinget § 11 nedsatte Udvalg, den 10de December 1855.

Borgen.

Drejer.

Faurshou.

Flensborg.

Krabbe.

Lehmann.

Maynh.

Schou.